

«بنا» معمار «فرنگی» ایران

مهدی زعیمرزاده

بدون تردید پس از کسب موفقیت بی‌سابقه ورزش ایران در این دوره المپیک، رقابت قریب نوجهای بین مدیران ورزشی و حتی ورزشورزی برای به نام خود کردن این دستاوردها شروع خواهد شد

نگاهی کارشناسانه به ورزش‌های موفق ایران در لندن ثابت می‌کند این موفقیت تاریخی حاصل کار یک فرد نبوده و حتی مدیرست ورزش ایران هم نمی‌تواند ادعا کند که این مثال‌ها نتیجه مدیریت مطلوب آنها در این سال‌ها بوده است. با این حال اگر هم قرار باشد این موفقیت غرور افروز را به پای فردی نوشتن آن فرد کسی نیست به غیر از محمد بنا و که به درستی لقب «معمار کشتی فرنگی ایران» را یدک می‌کشد از سال ۱۳۸۴ تا زمانی که در راس کشتی فرنگی ایران قرار گرفت چنان پیشرفتی در این رشته ورزشی به وجود آورد که باوروش چندان آسان نیست. در واقع کشتی فرنگی ایران به دو بخش تقسیم می‌شود: عصر بنا و دوران بدون بنا. در تاریخ کشتی فرنگی ایران ۱۰ ممال طایع دیده می‌شود که هفت طایع آن را مربیگری بنا به دست آمده است. نتایج ایران در المپیک لندن هم نشان‌دهنده نقش انکارناپذیر این مربی کاربلد است. در کارنامه فرنگی کاران قبل از حضور در المپیک ۲۰۱۲ تنها دو مدال دیده می‌شد که هیچ‌کدام از آنها طلا نبود، اما تیم ملی کشتی فرنگی ایران در اولین المپیک که محمد بنا را بالای سر خود می‌دید تمامی رکوردها را شکست و به سه مدال ارزشمند دست یافت. بنا ایران را از یک تیم معمولی در آسیا به یک قدرت جهانی تبدیل کرد. او که در سال گذشته به عنوان بهترین مربی کشتی جهان معرفی شد به دلیل «کیسلیقگی» مسوولان وقت فدراسیون کشتی در المپیک ۲۰۰۸ در راس تیم ملی فرنگی حضور نداشت و فرنگی کاران بدون استانشان دست خالی از یکن برگشتند. سوریلان که قبل از یکن سه سال متوالی قهرمان جهان شده بود بدون بنا به یک برنز هم نرسید. دارنده مدال نقره مسابقات جهانی ۱۹۸۳ عنوان کرده که نیازی به نشان لیاقتی که مسوولان وعده داده‌اند به او بدهند ندارد چراکه «شان لیاقت» را مردم به او داده‌اند. این جمله‌ای است که تمامی ایرانیان با آن موافقت اند.